

עפ"א (חיפה) 67858-11-24 - אריאל לנסברג נ' מדינת ישראל

עפ"א (חיפה) 67858-11-24 - אריאל לנסברג נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"א (חיפה) 67858-11-24

אריאל לנסברג

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[08.12.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה [ח"נ 7060-03-24] מיום 13.10.24.
2. בקצרה ייאמר כי נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה לפי סעיף 6ב(1) לחוק העזר לחיפה (העמדת רכב וחנייתו). נטען, כי ביום 17.9.23, ברחוב מסדה בחיפה החנה המערער את רכבו (רכב מסוג שברולט) במקום חנייה המיועד לרכב נכה אשר מספרו צוין בתמרוך.
3. ביום 23.6.24 התקיים דיון בו הוקרא כתב האישום למערער. המערער טען כי מספר הרכב אשר צוין בתמרוך ברחוב מסדה (21-006-60) - הוא של רכב השייך לו. רכבו היה במוסך באותה עת, ולפיכך הוא עשה שימוש ברכב אחר (מ.ר. 515-85-002), הרשום על שם רעייתו, ובמשרד התחבורה רשום כרכב שני של המערער, המשרת נכה. נטען, לפיכך, כי המערער עשה שימוש ברכב נכה השייך לו, וחנה בחנייה המוקצית לו (אם כי לרכב נכה אחר).
4. ביום 13.10.24 התקיים דיון נוסף. המערער ציין כי רכבו עדיין מושבת לצורך תיקונים. החנייה ברחוב מסדה הוקצתה לרכב שכעת נמצא במוסך. ברשות המערער רכב אחר, והוא שינה את ההקצאה כך שהחנייה ברחוב מסדה מוקצית כיום לרכבו החדש. הנאשם הודה כי במקום החנייה ברחוב מסדה חנה רכבה של אשתו, הרשום במשרד התחבורה כרכב שני של המערער, אך פרטיו אינם מופיעים על התמרוך. לטענת המערער - החנייה באופן הזה אינה מנוגדת לחוק. עוד ציין המערער כי אין לו עדים מטעמו או ראיות להגשה.
5. ב"כ המאשימה ציינה כי למעשה המערער אינו כופר בעובדות כתב האישום, ומשכך ביקשה להרשיעו, נוכח הוראת סעיף 4ד' לחוק חניית נכים.

6. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים הרשיע בית המשפט קמא את העבירה המיוחסת למערער בכתב האישום. נקבע כי הקצאת מקום חנייה לרכב נכה - היא לרכב אחד בלבד, וזאת אף אם ברשות הנכה רכב נוסף. אין מחלוקת כי הרכב שחנה במקום החנייה - לא היה הרכב שמקום החנייה הוקצה לו. משכך, הורשע המערער בעבירה המיוחסת לו.
7. בהמשך, ונוכח נסיבותיו הייחודיות של המקרה -הותירה המאשימה את גובה הקנס לשיקול דעת בית המשפט. בגזר הדין נקבע כי העבירה בוצעה בתום לב, והפגיעה באינטרס הציבורי - פחותה. משכך, הוטל על המערער קנס בסך 150 ₪.
- מכאן הערעור.
8. בהודעת הערעור נטען כי חניית נכה אמורה לשרת את הנכה המתקשה בניידות. סימון מקום החנייה המוקצה לנכה - נועד לכך שאחרים לא יחנו במקומו. על כן, לטעמו של המערער, רשאי נכה לחנות בחניית נכה המוקצית לו, גם כאשר הוא עושה שימוש ברכב אחר. מאחר והרכב בגינו נרשם הדו"ח הוא רכב הרשום על שם רעייתו, הרי שלא בוצעה עבירה, לשיטתו של המערער.
9. במהלך הדיון היום חזר המערער על טענותיו.
10. המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית המשפט קמא. נטען כי אין לנכה זכות קנויה כי יישמר לו מקום חניה מסוים, אלא ועדה של המשיבה דנה בבקשות מסוג זה. החניה שמורה לרכב אחד (ובמקרה שמדובר בהורים המטפלים בילד נכה - לשני כלי רכב של ההורים). מקום החנייה נשמר לרכב אחד, על מנת למנוע מצבים של ניצול לרעה של זכות החנייה. המשיבה מאפשרת, במקרים בהם רכבו של הנכה זקוק לטיפולים - לפנות למחלקת דרכים, לעדכן כי באופן זמני נעשה שימוש ברכב אחר, והנחיה מתאימה תועבר לפקחים. המשיבה הדגישה כי לא מדובר בחניה פרטית של הנכה, אלא בחניה ציבורית אשר מטעמים מיוחדים - שמורה עבור הנכה, אך לא עבור בני משפחתו.
11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
12. סעיף 6(ב1) לחוק עזר לחיפה (העמדת רכב וחנייתו), קובע כי:
"לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב בדרך, במקום באופן ובתנאים הנוגדים את הוראות סימן י' לפרק השני של תקנות התעבורה, או את תקנה 26(ב) לתקנות התעבורה..."
- מבין הוראות סימן י' לפרק השני של תקנות התעבורה, רלבנטית לענייננו תקנה 72, הקובעת כי:
"לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו ולא ישאירו עומד, כולו או חלק ממנו, באחד המקומות המנויים להלן, אלא לשם מניעת תאונה או לשם מילוי אחר הוראה מהוראות תקנות אלה, או אם סומן בתמרור אחרת; ואלה המקומות:

...

(16) ליד תמרור 437 בניגוד להוראות התמרור, או ליד תמרור 437 שהוצב מתחתיו ובצמוד לו תמרור 439 שבו צוין פרטי רכב מסוים של נכה, אם הרכב הזה אינו זה שפרטיו צוינו בתמרור האמור; צוין בתמרור ימים או שעות מסוימים - יחול האמור בפסקה זו רק בימים או בשעות שצוינו בתמרור."

עוד רלבנטית לעניינו הוראת סעיף 4ד' לחוק חניה לנכים, הקובעת כי:

"(א) רשות מקומית תקצה לרכב מזכה אחד של נכה המתגורר בתחומה, הנושא תג נכה, מקום חניה אחד המתאים לצרכיו של הנכה... סמוך ככל האפשר למקום מגוריו של הנכה, ובמרחק שאינו עולה על 200 מטרים ממנו.

...

(ד) רשות התימרור המקומית תציב במקום החניה שהוקצה לפי סעיף זה, על חשבונה, תמרור המייחד את מקום

החניה לרכב כאמור בסעיף קטן (א), אשר את פרטיו מסר לה הנכה, והם יצוינו על גבי התמרור."

13. יישום הוראות הדין האמורות על ענייננו, מוליכות למסקנה כי לא נפלה שגגה בהרשעת המערער, וכי דין הערעור להידחות.

14. למערער הוקצה על ידי המשיבה מקום חניה אחד ברחוב מסדה, המייחד לו מקום חניה, לפי פרטי הרכב שמסר לה המערער [מ.ר. 21-006-60]. המערער החנה במקום החניה שהוקצה לו רכב אחר [מ.ר. 515-85-002], הרשום על שם רעייתו. טענתו כי עשה כן בשל כך שרכבו-שלו היה במוסך - לא הוכחה על ידי המערער. אך גם בהינתן עובדה זו - המערער לא פנה למשיבה, לא עדכן אותה כי הוא עושה שימוש זמני ברכב אחר, ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו.

15. צודק המערער בטענתו, כי גם בעת שרכב הנכה שברשותו מושבת - נכותו ומגבלת הניידות שלו נותרת בעינה. אלא שגם המשיבה צודקת בטענה כי מקום החניה שהוקצה למערער - אינו בגדר חניה פרטית, אלא בייחוד של מקום חניה ציבורי - למערער, על פי התנאים הקבועים בדין. העובדה כי רכבו הרשום של המערער מושבת בשל תקלה - אינה מצדיקה עשיית דין עצמי, ושימוש במקום החניה שהוקצה לו על מנת להחנות בו רכב. אחר. טענות המערער - כוחן אולי יפה לשלב העונש, אך אין בהן כדי לשמוט את הקרקע מתחת למסקנה המתחייבת, ולפיה המערער ביצע את העבירה המיוחסת לו.

16. לטעמי, גם לעניין גובה הקנס לא נפלה שגגה בפסק דינו של בית המשפט קמא, וזה הלך כברת דרך ארוכה לקראת המערער, והקל עמו. זאת נוכח מסקנת בית המשפט קמא כי העבירה בוצעה בתום לב, וכי האינטרס הציבורי והערך החברתי המוגן - נפגעו במידה פחותה ממעשי המערער.

17. משלא מצאתי כי נפלה שגגה בקביעות בית המשפט קמא - אני דוחה את הערעור.

המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.